

BKI nr 80 af 12/08/1974 Gældende
Offentliggørelsesdato: 14-10-1974
Udenrigsministeriet

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af traktat af 22. juni 1972 med Amerikas forenede Stater om udlevering.

Ved kgl. resolution af 10. juni 1974 har Danmark ratificeret den i København den 22. juni 1972 undertegnede traktat om udlevering mellem Danmark og Amerikas forenede Stater.

Traktaten har følgende ordlyd:

TRAKTAT

om udlevering mellem Kongeriget Danmark og Amerikas forenede Stater

Kongeriget Danmark og Amerikas forenede Stater er i ønsket om at styrke samarbejdet mellem de to lande med henblik på gensidig udlevering af lovovertrædere blevet enige om følgende:

Artikel 1

Hver af de kontraherende stater indvilliger i - under de omstændigheder og på de betingelser, der er nævnt i denne traktat - til den anden stat at udlevere personer, der antræffes på dens territorium, og som er sigtet eller dømt for nogen af de i artikel 3 nævnte lovovertrædelser begået på den anden stats territorium eller uden for dette på de i artikel 4 angivne betingelser.

Artikel 2

Den anmodede stat skal i medfør af denne traktats bestemmelser kun udlevere en person, der er sigtet eller dømt for en af de i artikel 3 nævnte lovovertrædelser, under følgende to betingelser:

1. at lovgivningen i den begærende stat, da lovovertrædelser blev begået, indeholdt hjemmel til fængsel i mere end 1 år, og
2. at der efter den gældende lovgivning i den anmodede stat i almindelighed er hjemmel til fængsel i mere end 1 år, hvis lovovertrædelser var blevet begået på den anmodede stats territorium.

Når den pågældende person er dømt i den begærende stat, skal den idømte frihedsberøvende foranstaltning være af mindst 4 måneders varighed.

Artikel 3

Under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 2 skal udlevering tillades for følgende lovovertrædelser:

1. Mord; forsætligt manddrab; overfald i den hensigt at begå mord.
2. Vold under skærpene omstændigheder; tilføjelse af skade i den hensigt at forvolde grov legemsbeskadigelse.
3. Ulovligt angreb på en andens legeme ved at kaste ætsende eller skadelige stoffer mod det eller påføre det sådanne stoffer.
4. Voldtægt; forbrydelse mod kønssædeligheden; sodomi under anvendelse af tvang eller trussel; samleje og andet ulovligt kønsligt forhold til børn under den alder, som er angivet i lovgivningen i såvel den begærende som den anmodede stat.
5. Ulovlig svangerskabsafbrydelse.
6. Rufferi; tilskyndelse af en person under 21 år til at udøve kønslig usædelighed som erhverv eller bistand hertil; medvirken til, at

en person under 21 år eller en person, der på det pågældende tidspunkt er uvidende om hensigten hermed, bringes ud af landet i den hensigt, at den pågældende i udlandet skal drive erhverv ved kønslig usædelighed eller skal benyttes til sådant utugtigt formål; fremme af kønslig usædelighed ved i gentagne tilfælde eller for vindings skyld at optræde som mellemmand; udnyttelse af en andens erhverv ved kønslig usædelighed.

7. Kidnapning; ulovlig fjernelse af børn; bortførelse; ulovlig frihedsberøvelse.

8. Røveri; røverisk overfald.

9. Indbrudstyveri.

10. Andet tyveri.

11. Underslæb.

12. Tilvendelse af ejendele, penge eller værdipapirer ved falske føregivender eller ved trussel om vold eller ved at bedrage en offentlig institution, offentligheden eller en enkeltperson ved svig, falske påstande, anvendelse af postvæsenet eller andet kommunikationsmiddel i forbindelse med planer, der går ud på at besvige eller bedrage, eller ved andre bedrageriske midler.

13. Bestikkelse, herunder kræve, fremsætte og modtage tilbud.

14. Afpresning.

15. Modtagelse eller transport af penge, værdipapirer eller andre genstande med kendskab til, at disse er erhvervet på ulovlig måde.

16. Bedrageri begået af en depositar, bankfunktionær, agent, kommissionær, værge, eksekutor, administrator eller en direktør eller en person i ledende stilling i et selskab.

17. Overtrædelse af lovgivningen om penge eller dokumentfalsk.

18. Falsk forklaring afgivet for en domstol eller over for en offentlig myndighed, herunder - i De forenede Staters lovgivning - mened og forledelse til mened.

19. Brandstiftelse.

20. Overtrædelse af lovgivningen om beskyttelse af menneskers liv eller sundhed mod: mangel på drikkevand og forgiftet, forurenat, farligt eller iøvrigt sundhedsfarligt drikkevand, stoffer eller produkter.

21. Enhver handling begået i den hensigt at bringe personer, der rejser med jernbane, luftfartøj, skib, bus eller andet transportmiddel, i fare eller enhver handling, der forstyrrer sikkerheden ved driften af sådanne transportmidler.

22. Sørøveri; mytteri eller oprør ombord i et luftfartøj imod luftkaptajnens myndighed; enhver kapring af eller overtagelse af kontrollen med et luftfartøj ved anvendelse af magt eller trussel herom.

23. Overtrædelse af lovgivningen om tingsbeskadigelse.

24. a) Overtrædelse af lovgivningen om indførsel, udførsel eller transit af varer.

- b) Forsætlig unddragelse af skatter og afgifter.
- c) Overtrædelse af lovgivningen om internationale kapitaloverførsler.

25. Overtrædelse af konkurslovgivningen.

26. Overtrædelse af lovgivningen om narkotika, cannabis sativa L, psykotrope stoffer, kokain og dets derivater og andre farlige stoffer og kemikalier.

27. Overtrædelse af lovgivningen vedrørende:

- a) udbredelse af falske meddelelser, der kan påvirke priserne på varer, værdipapirer eller lignende; eller
- b) fremsættelse af urigtige eller vildledende udtalelser om de økonomiske forhold i aktieselskaber, handelsselskaber, andelsselskaber eller lignende foretagender gennem offentlige meddelelser, i beretninger, i regnskabsopgørelser eller i erklæringer til generalforsamlinger eller til et medlem af direktionen af et selskab, i meddelelser eller anmeldelser til en kommission, en myndighed eller en person, der har tilsynsførende eller instruktørisk beføjelse over handelsselskaber,

aktieselskaber eller andre former for foretagender, eller i en indbydelse til dannelse af sådanne erhvervsvirksomheder eller udbud af andele i dem.

28. Ulovlig misbrug af embedsmyndighed, der resulterer i grov legemsbeskadigelse eller i berøvelse af en andens liv, frihed eller ejendom.

Udlevering skal ligeledes tillades for forsøg på eller medvirken til at begå de i denne artikel nævnte lovovertrædelser. Forsøg omfatter „conspiracy to commit“ efter amerikansk ret.

Udlevering skal endvidere tillades for en lovovertrædelse, hvoraf en af de ovennævnte lovovertrædelser er et væsentligt element, når De forenede Staters føderale jurisdiktionskompetence forudsætter, at der som led i den strafbare adfærd indgår forhold som transport, brug af transportmidler, anvendelse af postvæsenet eller af faciliteter mellem enkeltstaterne.

Ved udleveringsbegæringens modtagelse kan vedkommende administrative myndighed i den anmodede stat afslå en begæring om udlevering, hvis den skønner, at domstolene i den anmodede stat ikke ville have idømt en frihedsstraf af over 4 måneders varighed for den lovovertrædelse, for hvilken udlevering begæres.

Artikel 4

I denne traktat forstås en kontraherende stats territorium som hele det territorium, der hører under denne kontraherende stats jurisdiktion, herunder luftrum og territorialfarvand samt skibe og luftfartøjer, der er indregistreret i denne kontraherende stat, hvis luftfartøjet er under flyvning eller skibet er i rum sø på det tidspunkt, da lovovertrædelsen blev begået. I denne traktat anses et luftfartøj for at være under flyvning fra det øjeblik, da motoreffekten anvendes med henblik på start, og indtil det øjeblik da landingsafløbet er tilendebragt.

Når den lovovertrædelse, for hvilken udlevering begæres, er begået uden for den begærende stats territorium, kan den kompetente danske myndighed henholdsvis den administrative myndighed i De forenede Stater tillade udlevering, hvis der efter den anmodede stats lovgivning er hjemmel til straf for en sådan lovovertrædelse begået under lignende omstændigheder.

Artikel 5

Danmark er ikke forpligtet til at udlevere danske, finske, islandske, norske eller svenske statsborgere og De forenede Stater er ikke forpligtet til at udlevere egne statsborgere, men den administrative myndighed i den anmodede stat skal, forudsat at dens lovgivning ikke er til hinder herfor, udlevere sådanne statsborgere, hvis den skønner det rigtigst at gøre det.

Hvis udlevering nægtes i medfør af denne artikel, skal den anmodede stat overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på strafforfølgning.

Artikel 6

Udlevering skal kun tillades, hvis bevismaterialet ifølge lovgivningen på det sted, hvor den pågældende antræffes, er tilstrækkeligt enten til at begrunde, at der blev rejst tiltale mod ham, hvis den påsigtede lovovertrædelse var begået på det pågældende sted, eller til at dokumentere, at han er identisk med den person, der er dømt i den begærende stat.

Når udleveringsbegæring fremsættes over for den danske regering, er de danske myndigheder i overensstemmelse med dansk udleveringslovgivning berettiget til at kræve sådanne bevisligheder, som kan skabe en formodning om skyld hos en domfældt. Udlevering kan nægtes, hvis sådanne supplerende bevisligheder anses for utilstrækkelige.

Artikel 7

Udlevering må ikke tillades i følgende tilfælde:

1. Når der på den anmodede stats territorium er indledt strafforfølgning mod den person, der begæres udleveret, eller han har været strafforfulgt og er blevet frikendt eller straffet for den lovovertrædelse, for hvilken han begæres udleveret. Hvis tiltale er frafaldet mod en person, der begæres udleveret fra Danmark, kan udlevering kun ske, hvis dansk lovgivnings betingelser herfor er opfyldt.
2. Når der i en tredje stat har været gennemført strafforfølgning mod den person, der begæres udleveret, og han er blevet frifundet eller har udstået sin straf for den lovovertrædelse, for hvilken han begæres udleveret.
3. Når strafansvaret, eller adgangen til at fuldbyrde straf for lovovertrædelsen er forældet efter lovgivningen i en af de kontraherende stater.
4. Hvis den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende begæres udleveret, er en politisk lovovertrædelse eller en

lovovertrædelse, der står i forbindelse med en politisk lovovertrædelse, eller hvis den anmodede stat har grund til at antage, at begæringen om udlevering i virkeligheden er fremsat med henblik på at stille ham for retten eller straffe ham for en politisk lovovertrædelse eller en lovovertrædelse, der står i forbindelse med en politisk lovovertrædelse. Ethvert spørgsmål om, hvorvidt en sag er omfattet af denne bestemmelse, afgøres af myndighederne i den anmodede stat.

5. Hvis den anmodede stat under særlige omstændigheder, navnlig under hensyntagen til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, har grund til at antage, at udlevering vil være uforenelig med humanitære hensyn.

6. Hvor der er tale om en militær lovovertrædelse.

Udlevering kan nægtes af enhver anden grund, som er angivet i den anmodede stats lovgivning.

Artikel 8

Når den lovovertrædelse, for hvilken udlevering begæres, kan straffes med døden efter den begærende stats lovgivning, og den anmodede stats lovgivning ikke hjemler dødsstraf for denne lovovertrædelse, kan udlevering nægtes, medmindre den begærende stat afgiver sådanne forsikringer, som den anmodede stat anser for fyldestgørende for, at der ikke vil blive idømt dødsstraf, eller at en sådan straf ikke vil blive fuldbyrdet.

Artikel 9

Når den person, der begæres udleveret, er genstand for strafforfølgning eller er lovligt tilbageholdt på den anmodede stats territorium for en anden lovovertrædelse end den, for hvilken han begæres udleveret, kan afgørelsen om udlevering udsættes, indtil strafforfølgningen mod ham er afsluttet og den straf, han er eller måtte blive idømt, er fuldbyrdet.

Artikel 10

Afgørelsen af, om en begæring om udlevering skal imødekommes, træffes i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, og den person, der begæres udleveret, skal have adgang til at gøre brug af de i denne lovgivning hjemlede retsmidler.

Artikel 11

Begæringen om udlevering skal fremsættes ad diplomatisk vej.

Begæringen skal ledsages af en beskrivelse af den pågældende person, oplysninger om hans nationalitet og bopæl, hvis sådan foreligger en redegørelse for sagens omstændigheder, ordlyden af de relevante lovbestemmelser i den begærende stat, herunder de bestemmelser, der retligt beskriver gerningsindholdet af lovovertrædelsen og angiver strafferammen, samt en erklæring om, at strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde idømt straf for lovovertrædelsen ikke er forældet.

Når begæringen angår en person, som endnu ikke er kendt skyldig eller som er kendt skyldig, uden at der endnu er truffet afgørelse af sanktionsspørgsmålet, skal den endvidere ledsages af en arrestordre udstedt af en dommer eller anden retsembedsmand i den begærende stat og af sådanne bevisligheder, som efter den anmodede stats lovgivning ville begrunde hans anholdelse, fængsling og strafforfølgning, hvis lovovertrædelsen var begået i den sidstnævnte stat, herunder dokumentation for, at den person, der begæres udleveret, er identisk med den, som arrestordren angår.

Når begæringen vedrører en domfældt, skal den ledsages af en udskrift af den dom, der er afsagt i den begærende stat, en erklæring om, hvor stor en del af straffen der ikke er afsonet, og dokumentation for, at den person, der begæres udleveret, er identisk med den, som dommen angår.

En arrestordre, en vidneforklaring eller anden forklaring afgivet under ed, retsdokumenter, der godtgør domfældelsen og eventuelle supplerende bevisligheder, som de danske myndigheder kræver i medfør af artikel 6, stk. 2, eller bekræftede kopier af disse dokumenter, skal anerkendes som bevismidler ved behandlingen af udleveringsbegæringen, når de - ved en begæring fra Danmark - er underskrevet eller bekræftet af en dommer eller anden embedsmand eller er legaliseret ved justitsministeriets officielle segl og i hvert tilfælde tillige er attesteret af De forenede Staters øverste diplomatiske eller konsulære embedsmand i Danmark, eller når de - ved en begæring fra De forenede Stater - er underskrevet eller attesteret af en dommer eller anden embedsmand i De forenede Stater og forsynet med udenrigsministeriets officielle segl. Enhver vidneforklaring eller anden forklaring, der ikke er afgivet under ed, men som iøvrigt opfylder de i denne bestemmelse givne krav, skal anerkendes som bevismiddel på samme måde som en vidneforklaring eller anden forklaring, der er afgivet under ed, når det er anført, at den pågældende person, før han afgav, forklaring for den begærende stats retsmyndigheder, af disse myndigheder var blevet underrettet om det strafansvar, han vil pådrage sig i tilfælde af falsk eller ufuldstændig forklaring.

Den anmodede stat kan kræve, at de dokumenter, der ledsager begæringen om udlevering, oversættes til den anmodede stats sprog.

Artikel 12

I hastende sager kan en kontraherende stat anmode om foreløbig anholdelse og fængsling af den eftersøgte person, indtil begæringen om udlevering kan fremsættes ad diplomatisk vej. Denne anmodning kan fremsættes enten ad diplomatisk vej eller direkte mellem det danske justitsministerium og De forenede Staters justitsministerium. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af den eftersøgte person og angive, at det er hensigten at begære ham udleveret, en erklæring om, at der foreligger en arrestordre eller, hvis han er fundet skyldig og pålagt straf, en domfældelse vedrørende den pågældende, samt sådanne yderligere oplysninger, som måtte være nødvendige for at udstede en arrestordre, hvis lovovertrædelsen var blevet begået, eller den eftersøgte var blevet dømt på den anmodede stats territorium.

Ved modtagelsen af en sådan anmodning skal den anmodede stat tage de nødvendige skridt for at sikre den pågældendes anholdelse og fængsling.

En person, der fængsles efter en sådan anmodning, kan løslades efter tredive dages forløb, regnet fra tidspunktet for hans anholdelse, hvis begæring om hans udlevering, ledsaget af de i artikel 11 anførte dokumenter, ikke forinden er modtaget. Den begærende stat kan, under angivelse af grundene dertil, anmode om en forlængelse af fængslingen for en periode, der ikke overstiger tredive dage, og vedkommende judicielle myndighed i den anmodede stat skal være berettiget til at forlænge fængslingen. Løsladelse i medfør af dette stykke udelukker ikke, at der træffes foranstaltninger med henblik på udlevering af den eftersøgte, hvis en begæring senere modtages.

Artikel 13

Hvis den anmodede stat kræver supplerende bevisligheder eller oplysninger for at kunne træffe afgørelse om en udleveringsbegæring, skal sådanne bevisligheder eller oplysninger være overleveret inden for den tidsfrist, som denne stat fastsætter.

Hvis den pågældende er fængslet, og de tilvejebragte supplerende bevisligheder eller oplysninger ikke er tilstrækkelige, eller hvis disse bevisligheder eller oplysninger ikke er modtaget inden udløbet af den tidsfrist, der er fastsat af den anmodede stat, skal han løslades. Sådan løsladelse udelukker ikke, at den begærende stat fremsætter en ny anmodning vedrørende den samme lovovertrædelse.

Artikel 14

En person, der er udleveret i henhold til denne traktat, kan ikke tilbageholdes, tiltales eller straffes på den begærende stats territorium for nogen anden lovovertrædelse end den, han er udleveret for, eller af denne stat udleveres til en tredje stat, medmindre

1. han har forladt den begærende stats territorium efter sin udlevering og frivilligt er vendt tilbage hertil,
2. han ikke har forladt den begærende stats territorium uanset, at han i femogfyrre dage har haft mulighed herfor, eller
3. den anmodede stat har givet sit samtykke til, at han tilbageholdes, tiltales, straffes eller udleveres til en tredje stat for en anden lovovertrædelse end den, han blev udleveret for.

En person, der er blevet løsladt, skal gøres opmærksom på de eventuelle følger af, at han opholder sig på den begærende stats territorium.

Disse bestemmelser gælder ikke for lovovertrædelser begået efter udleveringen.

Artikel 15

En stat, der modtager to eller flere begæringer om udlevering af den samme person, enten for den samme lovovertrædelse eller for forskellige lovovertrædelser, skal ved afgørelsen af, til hvilken af de begærende stater den vil udlevere den eftersøgte, tage samtlige omstændigheder i betragtning, herunder især muligheden for en senere udlevering mellem de begærende stater, lovovertrædelsernes grovhed, gerningsstedet, den eftersøgtes nationalitet og bopæl, tidspunkterne for begæringernes modtagelse samt bestemmelserne i eventuelle udleveringsaftaler mellem den anmodede stat og den anden eller de andre begærende stater.

Artikel 16

Den anmodede stat skal straks ad diplomatisk vej underrette den begærende stat om sin afgørelse vedrørende udleveringsbegæringen og, hvis den imødekommes, om, hvor længe den pågældende har været tilbageholdt som følge af udleveringsbegæringen.

Hvis udlevering er tilladt, skal myndighederne i den begærende stat og den anmodede stat aftale tid og sted for den pågældendes overlevering.

Hvis udlevering ikke er blevet gennemført, kan den anmodede stat løslade den pågældende ved udløbet af den frist, som måtte være fastsat i den anmodede stats lovgivning, og den anmodede stat kan senere nægte at udlevere den pågældende for den samme lovovertrædelse.

Artikel 17

Hvis udleveringsbegæringen imødekommes, skal alle genstande, der er til stede, og som er erhvervet som resultat af lovovertrædelsen, eller som er påkrævede som bevismateriale, overleveres, for så vidt det er foreneligt med den anmodede stats lovgivning og med respekt af tredjemands rettigheder.

Under iagttagelse af betingelserne i stk. 1 skal de nævnte genstande overleveres til den begærende stat, selv om den besluttede udlevering ikke kan gennemføres på grund af den eftersøgte død eller undvigelse.

Artikel 18

Transport af en person, der af en tredje stat er udleveret til en af de kontraherende stater gennem den anden kontraherende stats territorium, skal tillades efter anmodning fremsat ad diplomatisk vej, forudsat at betingelserne for udlevering af denne person fra transitstaten er opfyldt, og hensynet til grundlæggende retsprincipper taler imod en sådan gennemtransport.

Den stat, til hvilken udlevering er sket, skal godtgøre den stat, gennem hvis territorium gennemtransport fandt sted, de udgifter, som den sidstnævnte stat måtte have haft i forbindelse med transporten.

Artikel 19

Udgifter ved oversættelse af dokumenter og ved transport af den eftersøgte skal afholdes af den begærende stat. Vedkommende myndigheder i den anmodede stat skal på enhver måde inden for deres kompetence bistå embedsmændene i den begærende stat over for de respektive domstole. Den anmodede stat kan ikke over for den begærende stat gøre krav på betaling af nogen del af udgifter i forbindelse med anholdelse, fængsling, efterforskning og overførelse af personer i henhold til denne traktat.

Artikel 20

Denne traktat finder anvendelse på de i artikel 3 nævnte lovovertrædelser, hvad enten de er begået før eller efter traktatens ikrafttræden, dog at udlevering ikke skal tillades for en lovovertrædelse, der er begået før denne traktats ikrafttræden, hvis den ikke efter begge staters lovgivning var strafbar på gerningstidspunktet.

Artikel 21

Denne traktat skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal udveksles i Washington så snart som muligt.

Traktaten træder i kraft den tredivte dag efter udvekslingen af ratifikationsdokumenterne. Den kan bringes til ophør af hver af de kontraherende stater på et hvilket som helst tidspunkt ved opsigelse over for den anden kontraherende stat, hvilken opsigelse får virkning 6 måneder efter datoen for dens modtagelse.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede dertil af deres respektive regeringer behørigt bemyndigede underskrevet denne traktat.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer med dansk og engelsk tekst, som begge har samme gyldighed, i København, den 22. juni 1972.

For Kongeriget Danmark:

K. B. Andersen.

For Amerikas forenede Stater:

Fred J. Russell.

Ratifikationsinstrumenterne udveksledes i Washington den 1. juli 1974, og traktaten trådte herefter i medfør af artikel 21 i kraft den 31. juli 1974.

Udenrigsministeriet, den 12. august 1974.

Ove Guldborg.

HÆFTE III indeholdende nr. 56-80 er udgivet den 14. oktober 1974.

Officielle noter

Ingen